

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e27946/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

var afgjort, at Forslaget skulde tages under Behandling, (sa at det netop nu var tilladt at gaa ind paa en Underforsjelse af samme, hvilket ogsaa Formanden erkjendte at være det Rigtige.)

Formanden: Jeg troer, at vi maaske, dersom ingen Hiere ville ytre sig, gjorte rettet i at gaa over til Forskjelligmaalet i Sagen, navnlig om dette Andragende skal tages under Behandling eller ikke.

Uigreen-Høising: Jeg vilde blot tillade mig at bemærke, at jeg anser det for meget hensigtsmæssigt, at det fulde Forslag, som bliver af nogen Betydning med Hensyn til Grundlovsudvalget og Valgloven, maaske bliver undergjort Regulatorkomiteens Prøvelse. Ved den derpaa foretagne Afstemning blev det med 88 Stemmer mod 10 besluttet, at Forslaget skulde tages under Behandling, og enstemmig med 102 Stemmer, at det skulde henvises til Regulatorudvalget.

Man gik derpaa efter Dagordenen over til det næste Forslag, fra Rigsdagensmanden for Heltz Mindt 2de District (Bloug).

Bloug: Da jeg havde erfareet, at den ærde Rigsdagensmand for Kjøbenhavn 2de District (J. E. Karsten) vilde fremsætte med Forslag til en Forandring i Regulatoriet, besluttede jeg at benytte den samme Leilighed til at ondrage paa et Tillæg til den 13de Paragraph, og det forekommer mig, at det maaske vilde være af nogen Nytte under Grundlovens Forhandling, navnlig ved den endelige Forhandling af samme. Det vil nemlig være i almindelig Erindring fra Bæverfjeldens Forhandling, at der oftere var blevet fremsættede af Ordføreren, men som ved Afstemningen vilde sig ikke at have andre end Sællens Stemme for sig. Det maaske vil og erkjendes, at der i den ærde Forhandling overhovedet viser sig nogen Tvivl til at ville Forandring af Forslag, en Del, som jeg troer den har arvet fra Rigsdagensmandens tillægget den foreløbige Behandlings Udvalgsbetragtning. I Præsidentkæmperne var en saadan Udvalgsbetragtning imidlertid naturlig, fordi Regjeringen ved den endelige Afgjortelse i Lovens, havde taget Hensyn til den endelige Mening, men den havde Rigsdagensmanden for sig eller ikke, men det er ikke Tilfældet her; vore Beslutninger fra Regjeringen kan have eller forslutte, men den kan ikke vølge mellem Majoritetens og Minoritetens, mellem den enkelte Mand og hele Forhandlings Menning. Her forekommer mig derfor den Tid, som medgaaer til at diskutere saadanne Amendement, som ingen Sympati have her i Salen, at være spildt; naar man nu skal sætte en Grænse derfor, kunde maaske Hiere mene, at man kunde gjøre et Amendement Forhandling afhængig af, at Hiere forende sig om det, i. Ex. 3 eller 4, men derved troer jeg dog, at man vilde gjøre et for stærkt Inddrag i den Ret, som er altselvstændig givet til at gjøre Forandring af Forslag, og at man vilde træde Minoriteten for nær. Det kunde nemlig være at handle sig, at et Forslag kunde have nogen Betydning for 12 eller 13 eller 4 Stemmer for sig, mens det, naar det blev undergjort Forhandling, kunde faae en ikke ubetydelig Minoritet for sig. Altselvstændig at gjøre det afhængig af at den Ret underkastes det, er en ikke saa ringe Indskrænkning; dog mere en indlæst end en direkt. Det forekommer mig, at det, at man enten afværgen skal tillade sig et Mindre Underkastelse eller afslutte sig for at se sit Amendement afkrævet, fordi Ingen i Salen vil tillade sig for det, allerede er et Mand paa Tilbedeligheden til at gjøre Forslag, forsaavidt den er tilladt; det vil have noget Overensid i sig for Mængdens Beskyttelse, saa at allerede dette kan gjøre en god Virkning. Med Hensyn til disse Forslagets Indkastelse var det ønskeligt, at det kunde komme til Underkastelse allerede ved den foreløbige Forhandling, saaledes at man allerede under den skulde formulere sit Forslag og først faae det under

Forhandling, saafremt det underkastes af eet Medlem; men det kan vistnok ikke lade sig gjøre, fordi den Praxis er bleven indført, at man under den foreløbige Behandling kan behøve at angive Indholdet af Amendementet, men derved ikke at formulere det tydeligt til den endelige Forhandling, og da kunde man neppe formene Forslagsholderen at motivere det, thi først efterat det var motiveret, kunde der blive Tale, om Rogen vilde underkastes det eller ikke; imidlertid troer jeg, at der selv saaledes vil være noget vundet og det vil derfor anbefale dette lille Forslag, som paa en meget simpel Maade kan tillædes § 13, blot ved at indføjes som en relativt Betænkning, til Forhandlingen med Henblik paa, at det maaske vilde tillædes Regulatorkomiteen, der kunde tage det under nærmere Overvejelse.

Uigreen-Høising: Jeg troer rigtignok ikke, at dette Forslag vil blive af nogen stor praktisk Betydning, naar, som den ærde Forslagsholder selv har bemærket, ikke en større Underkastelse end af eet Medlem skal foretages, men forevrigt skjøner jeg ikke, at der kan være noget til Hinder for, at det i Forbindelse med det tidligere Forslag tages under Overvejelse af Regulatorkomiteen. Jeg antager forevrigt, at Meningen maaske være, at naar 2 Medlemmer i Forhandling skulle et Amendement, maaske derved antages at have faaet den Underkastelse, som Forslagsholderen har tillagt; men dette tillægget de flere andre Spørgsmaal, der kunne fremsætte sig, vil jo komme under nærmere Overvejelse i Comitteen.

Grundtvig: Det følger naturligt af min Stilling her i Huset, at jeg maaske anser dette Forslag til det rettet med mig, med mig og min Virksomhed. Det er nemlig ikke ved dets Sted, mine Færd, eller ved min, men det er ved de Omstændigheder, som gjenkommer et langt Tid havde gjort det, at jeg i mange Hensender maaske have en forskjellig Mening om de Ting, som her forhandles baade i det Enkelte og i det Helte. Jeg var indtrædt derpaa, og uagter det vistnok ikke er nogen behagelig eller misandelsbetændelig Stilling at faae ganske alene eller næsten ene med de Forslag, man seier sig breven til at gjøre til Andringer, større eller mindre, saa er det Røget, som jeg dog alligevel har besluttet mig til efter medens Overvejelse; men det forhaaer sig, der er ogsaa en Grænse, og ligesaa snart, som man vil sige, at ingen Rigsdagensmand mere man skulle noget Andring af Forslag, stort eller lille, uden at der er et andet Medlem, der vil underkaste det, ja saa ser jeg jo, at forsaavidt maaske min Virksomhed herinde være allerede; thi ikke fordi jeg troer at skulle fremkomme med Røget, som ikke idetmindste kunde fortjene eet Medlems Besvarelse, men fordi det jo her gjælder om ikke blot, at der skal være den eller Hiere, som have samme Mening, men at der gjælder ogsaa om, at der foruden den, som stiller et foreskrevet Forslag, idetmindste maaske være den, som om jeg saa maaske sige, vil have ene ved Eiden af ham, og det, vilde De let see, er et ganske andet Spørgsmaal, og jeg troer, at det ikke blot er min Person, som det her gjælder, men jeg troer, det er og vil, saalænge Forhandlingen varer, være enhver foreskrevet Mand Virksomhed, der vil være Spørgsmaal om. Jeg vil ikke engang antale, at det skulde gjælde denne Sag, som nu behandles, og de Forslag, som enten jeg eller noget andet Medlem allerede under den foreløbige Behandling har gjort, men jeg mener virkelig, at det er et Forslag, som aldrig kunde tages under Behandling; jeg mener, at den enkelte Mand foreskrevet Virksomhed i dette Hus er saa indskrænket, at den vistnok ikke staaler en eneste Indskrænkning, end mindre en af saa vigtige Følger.

Formanden: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg ikke antager, at der i Forslaget er noget til noget enkelt Medlem.

Bloug: Jeg vilde nu have bemærket, at det aldrig har været min Tanke paa nogenformig Maade at sige til noget enkelt Medlem. . . .

(Borttælle)